

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ทองคำนำไหลซึม

ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ไปมอบทองคำก็สัปดาห์ไปได้ ๗ วัน พอมอบทองเสร็จแล้วก็รีบกลับมาเลย พอเราผ่านนี้ไปแล้วท่านปัญญาภิเสกที่หลัง ดูเหมือนไปวันที่ ๑๗ ตอนเช้าวันที่ ๑๘ ท่านปัญญาภิเสก ก็พอดีเราได้สั่งเสียไว้หมดเรียบร้อยแล้ว เพราะมองดูอาการก็รู้แล้ว ที่นี้เราก็มีความจำเป็นที่จะต้องไปมอบทองตามวันเวลาดังกล่าว จึงสั่งเสียพระไว้เรียบร้อย พอไปวันนี้ วันพรุ่งนี้เช้าก็บอกไปว่าท่านปัญญาภิเสกแล้ว เอ้อ เสียก็เสียแหละจะทำไง ศพนี้ก็จะเผาวันที่ ๒๘ กำหนดเอาบาย ๓ โมง ในย่านบาย ๒ โมงจะมีพิธีพระบ้างอะไรบ้าง พอหลังจากนั้นบ๊อบก็เผาแหละ บาย ๓ โมง ผู้จะรีบกลับไปกรุงเทพฯ ไปหย่อนบัตรผู้ว่ากทม. ทางนูนก็ต้องได้ไปให้ทันวันอาทิตย์ที่ ๒๙ จากนั้นเสร็จแล้วตอนบายก็กลับไปนูน

ไปคราวนี้ก็ได้พบนายๆ แต่เป็นคนของนายๆ มาเยี่ยมธรรมดา เพราะเราก็ยุ่งตลอดตั้งแต่วันไปจนกระทั่งวันกลับ ไม่มีเวลาว่างเลย ทองเราก็ได้สมมักสมหมายแล้ว ทองที่แรกจะเอาให้ได้ ๑๐ ตันก็ได้ตามนั้น ที่มันยังคืออยู่อีกที่เราเข้าไปดูทองคำในคลังหลวง มันเป็นคิไม้ได้คู้ ก็เลยพยายามเอาที่คี่นี้ให้เป็นคู้่อีก เป็นหนึ่งตัน ไปคราวนี้ก็ไปมอบทองคำที่คี่นี้ ๑ ตันก็เป็นคู้ขึ้นมา เป็นอันว่าได้ทองคำ ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัม รวมทั้งหมดได้ทองคำ ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัม จากนั้นเราก็ได้ประกาศให้พี่น้องชาวไทยเราได้ทราบทั่วถึงกันว่า ทองคำเราอยู่ในคลังหลวงมีน้อยมากอยู่นะ ถึงเราจะได้มาเป็นกอบเป็นกำก็เรียกว่าจำนวนน้อยมากอยู่ในคลังหลวงของเรา เพราะฉะนั้นจึงให้พากันพิจารณา

คราวนี้หลวงตาไปชู้ไม่เชี่ย ไม่ทุบไม่ตีกระเป๋านั้นกระเป๋านี้ แต่ก่อนทุบเรื่อยแหละ ไหนทองคำ ไหนดอลลาร์ คราวนี้ได้สมมักสมหมายทุกอย่างแล้ว ทองคำตั้งใจจะให้ ๑๐ ตันก็ได้ ๑๐ และที่คี่ตั้งใจให้ได้คู้ก็ได้คู้เรียบร้อยแล้ว สำหรับดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่าดอลลาร์ นี่ก็สมมักสมหมายเหมือนกัน ต่อจากนี้ไปก็มอบความเชื่อถือพี่น้องทั้งหลายมาตั้งแต่ดั้งเดิมที่เริ่มออกช่วยชาติบ้านเมือง ได้รับความร่วมมือจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งถึงจุดสุดท้าย เป็นความมุ่งหมายที่ต้องการสมบูรณ์ อันนี้ก็ฝากความเชื่อไว้กับบรรดาพี่น้องทั้งหลายตามเดิมว่า ทองคำเราเป็นอย่างฝนตก ตกหนักตกเบาค่อยตกลง ไม่ใช่ตกลงกึกๆ แล้วหยุดเลยนะ

อันนี้ทองคำเราได้ตามนั้นแล้ว แต่ยังมีบกพร่องอยู่ในคลังหลวงเยอะนะ เราก็ค่อยให้เป็นทองคำชิมซาบ ค่อยไหลมากคนละเล็กละน้อย เราไม่ชอบบอกรั้งเลย คราวนี้ไม่ขอเป็นแต่ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบในฐานะที่เราเป็นเจ้าของสมบัติมีทองคำเป็นต้นในชาติไทยของเรา ที่เป็นโอกาสดีงามก็คือ ทองคำเราได้ส่วนใหญ่แล้ว ที่นี้ส่วนย่อยควรจะชิมซาบเข้าไป ให้ได้เพิ่มเข้าไปอีก ซึ่งเป็นเวลาเหมาะสมมากอยู่ หากว่าหยุดคราวนี้แล้วจะไม่ได้นะ ทองคำจะไม่ได้ พอหยุดแล้วขาดไปเลย เวลานี้ยังไม่ขาด ตกเม็ดใหญ่แล้วก็เม็ดเล็ก ลูกเห็บลงไปแล้วที่นี้ย่อยลง กลายเป็นน้ำไหลชิมละทองคำเรา ให้ไหลชิมไป หากว่าสมควรยังงั้นแล้วเราจะประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอง

เวลานี้ยังให้เป็นน้ำไหลชิม ใครมีมากมีน้อยตามกำลังศรัทธาของตน ค่อยไหลมาตามอรรถาศัยในระยะเวลาที่ฝนกำลังตกอยู่ คือเรากำลังชวนขวยเอาทองคำเข้าสู่คลังหลวงอยู่เวลานี้ ได้เล็กได้น้อยก็ให้ค่อยไหลชิมเข้ามาๆ ถ้าไม่ได้เวลานี้ไม่มีนะ โอกาสใดๆ ก็ไม่เหมาะเท่ากับโอกาสนี้ เราได้ขนทองคำเข้าสู่คลังหลวง ที่นี้ค่อยไหลเล็กไหลน้อยไหลชิมเข้ามาเรื่อยๆ แหละ สำหรับดอลลาร์ก็เคยได้เรียนให้ทราบแล้ว ดอลลาร์คราวนี้จะไม่ได้เข้าคลังหลวง คือตั้งแต่เราหยุดเทศน์ในโครงการช่วยชาติ จตุปัจจัยที่ได้มาช่วยพี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศนี้ก็ขาดไปตามๆ กัน

เมื่อไม่ได้เทศน์ สมบัติเงินทองที่เข้ามาหนุนชาติก็ไม่มี แต่ผู้ที่มาขอความช่วยเหลือนี้ไม่เคยลดนะ เพิ่มเรื่อยๆ เฉพาะโรงพยาบาลมากที่สุดเลย ช่วยตลอด ที่นี้เงินก็ไม่พอ เงินโครงการช่วยชาติเราก็หยุดเทศน์แล้วนี่ เงินเหล่านี้ก็ไม่มี ที่นี้คนมาขอก็ขอเรื่อยๆ เราก็ช่วยไปเรื่อยๆ ทางนี้เบาบาง จึงต้องอาศัยดอลลาร์ ดอลลาร์มีเท่าไรเข้ามาหนุนช่วยกันกับเงินไทยเพื่อช่วยพี่น้องทั้งหลายต่อไป เพราะฉะนั้นดอลลาร์จึงไม่ได้เข้าคลังหลวงอีกแหละ ส่วนทองคำนั้นเรียกว่าร้อยทั้งร้อยแต่ต้นจนสุดขีด เป็นร้อยทั้งร้อยตลอดไปเลย ดอลลาร์จึงเป็นอันว่าจะเบาบางไปหรือจะไม่ได้เข้าแหละ ส่วนเงินไทยเราไม่มีหวัง เพราะที่เอาออกไปนี้ก็ไม่มีพอ เงินไทยของเราที่เข้าซื้อทองคำเพียงสองพันกว่าล้านบาทเท่านั้น นอกนั้นออกช่วยทั่วประเทศเลย สำหรับเงินสดนะช่วยมากจริง ๆ เป็นพัน ๆ หมื่น ๆ ล้านออกหมด

ที่เป็นอันดับหนึ่งก็คือโรงพยาบาล มันสองร้อยกว่าโรงนะที่ช่วยอยู่เวลานี้ ช่วยตั้งแต่ใหญ่ ๆ ลงมา เมื่อวานนี้ก็พูดถึงเรื่องลาดยาว ที่แรกเราประกาศบอกบรรดาพี่น้องทั้งหลายว่าคงไม่ต่ำกว่า ๓๕ ล้าน ปลุกตีกสองหลัง บ้านให้นักโทษหญิงอยู่ ไม่มีที่อยู่ นอนเทินกันเราเข้าไปดูแล้วเขานิมนต์เราไปดู เขาก็หวังพึ่งเรานั้นแหละ เราไปดูก็ต้องดูละเอียดถี่ถ้วนเมื่อเขาขอเราก็ให้ นี่เป็นให้ครั้งที่สอง คราวนี้ให้สองหลังเลย หลังละ ๓ ชั้น กะงบลงใน ๓๕

ล้าน สองหลัง ๓๕ ล้าน ไปเที่ยวนี้เขาประมวลมาอีก เครื่องอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะไหลมาตามตึกนี้อีก พวกไฟฟ้าอุปกรณ์อะไรต่ออะไร รวมแล้วคราวนี้จะเป็น ทั้งหมด ๔๗ ล้าน นั้นฟังซิ เรากะทีแรก ๓๕ ล้าน คราวนี้ว่า ๔๗ ล้าน แต่ไม่แนะยังจะขึ้นอีก ให้ลดนี้ไม่มีทาง

เพราะพวกเหล่านี้เขาทราบแล้วว่าเขาจะได้อาศัยเรา เราก็รู้ภายในใจแล้วเราจึงเผื่อเอาไว้ ก็ขึ้นจริง ๆ นี้ก็ ๔๗ ล้าน หลังหนึ่งเรียบร้อยแล้ว อีกหลังหนึ่งกำลังขึ้น จากนั้นก็พวกต่อพื้นต่อไฟ อุปกรณ์ต่างๆ เกี่ยวกับตึกหลังนี้เพิ่มเข้ามาอีก รวมแล้วที่ชัดเจนออกมาบ้างพอประมาณก็ว่า ๔๗ ล้าน แต่เราคิดว่าเสร็จสิ้นจริงๆ แล้วจะมากกว่านั้น เวลาเข้าไปดูนั้นแหละ พอไปดูเขาจะพาเราไปชอกแซกซิกแซก ดูความจำเป็นที่เขาจะฟังเรา เราก็คิดไว้แล้วที่ควรให้เราก็แยกให้ๆ อย่างมูลนิธิเรือ่นจำลาดยาวเราก็ไม่ได้ให้มาก เพราะเราจนเต็มที่เราได้ให้เงินล้านบาทเท่านั้นเป็นมูลนิธิมา ๗-๘ ปีนี้มั้ง เพื่อเป็นค่าหยูกค่ายาของนักโทษที่เป็นไข้ เป็นนักโทษฝ่ายหญิง คราวนี้ช่วยนักโทษฝ่ายหญิงทั้งนั้นแหละ ส่วนที่อื่นช่วยทั้งหญิงทั้งชาย

อย่างอุดรเรานี้ก็ตั้ง ๕๓ ห้อง ห้องน้ำห้องส้วมให้ แล้วอ่างอาบน้ำอีกสองแห่ง สร้างตึกหลังหนึ่งสองล้าน นี่เฉพาะอุดร จากนั้นไปหนองบัวลำภูก็ที่นอน อันนั้นเราเข้าไปดูเองเลย ที่นอนยาวเหยียด เราให้หมดเลย เฉพาะเรือนจำมากอยู่นะ ลาดยาว อุดรหนองบัวลำภู สว่างแดนดิน บึงกาฬ เมืองพล นี่ที่จำได้ ๖ แห่งแล้วที่ช่วยอยู่เวลานี้ จากนั้นวงราชการต่างๆ ต่อไปอีกก็มี ยกตัวอย่างเช่น สถานีรถไฟอุดร นั้นให้หมดเลย สถานีตำรวจอุดร อันนี้ก็ให้เกือบจะว่าหมดเลย ลานในนั้นเทคอนกรีตทั้งหมด ถนนชอกแซกอยู่ในนั้นให้หมด แล้วให้รั้ว สร้างโรงใหญ่อีกโรงหนึ่ง อันนี้ ๑๐ กว่าล้าน สถานีรถไฟอุดรก็ ๑๐ กว่าล้าน นี่เรียกว่าวงราชการ ช่วย แต่สู้โรงพยาบาลไม่ได้นะที่ว่านี้ ถ้ายกโรงพยาบาลมาเหล่านี้ล้มเหลวไปหมด โรงพยาบาลมากจริงๆ และกว้างขวางด้วย ชอกแซกซิกแซกที่ช่วยกันมาและจะช่วยกันต่อไป ชอกแซกซิกแซก

เริ่มต้นตั้งแต่เครื่องมือแพทย์ เครื่องมือแพทย์มีก็ประเภท เครื่องหนักเครื่องเบาเรื่อยๆ พวกรถยนต์ ตึก จากนั้นก็มีรั้ว กำแพง ที่ที่มันแคบควรจะให้เราซื้อขยายให้ๆ และควรจะให้ซื้อให้หมดทั้งโรงพยาบาลนั้นเราก็ซื้อให้หมด แล้วยกมาตั้งใหม่เลย อย่างนี้ก็ทำ จึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า เงินสดนี้ไม่เหลือแหละ เวลาที่เราหยุดการเทศนาว่าการแล้ว สำหรับผู้ขอ นั้นขอมาตลอดอย่างนี้ละ แต่เราพอใจที่เราทำผ่านมาแล้วรู้สึกว่ามีอะไรบกพร่องในใจ เช่นอย่างขอความช่วยเหลือจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่ช่วย

ชาติอยู่นี้ ก็เริ่มต้นตั้งแต่ทองคำขึ้นเรื่อย ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกประเภท

ทองคำว่า ๑๐ ตันก็ได้ ๑๐ ตัน แล้วขึ้นอีกหนึ่งตันเป็น ๑๑ ตัน ก็ได้ ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัม แล้วดอลลาร์อย่างน้อยให้ได้ ๑๐ ล้านก็ได้ ๑๐ ล้านกว่า อย่างนั้นแหละ สำหรับเงินไทยเราไม่กำหนดเพราะมันไหลออกอยู่ตลอดเวลา นี่เรียกว่าได้สมมักสมหมายทุกอย่างแล้ว แต่ยังมีอยู่ตอนสุดท้ายนี้ได้เรียนให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบ สมบัติคลังหลวงคือลมหายใจของชาติเรา ถ้ามีสมบัติเช่นทองคำเป็นต้นอยู่ในคลังหลวงแล้ว เราหายใจเต็มปอด การทำมาค้าขายติดต่อทุกอย่าง ๆ กับเมืองนอกเมืองนา โดยมีทองคำเป็นเครื่องประกันชาติของตนแล้วก็ติดต่อกันได้สะดวกสบาย เงินของเรานี้ก็แข็งขึ้น ก็อย่างนั้นแหละ เพื่อให้ความสะดวกสำหรับชาติไทยเรา

เพราะฉะนั้นจึงต้องได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบอีกว่า ทองคำเวลานี้ยังมีน้อยอยู่มากนะในคลังหลวงของเรา หากจะพอชวนขายได้ตามกำลังต่อไปก็อยากจะให้พากันพิจารณาให้เป็นน้ำไหลซึม ในระยะนี้หลวงตายยังมีชีวิตอยู่ ก็ยังไม่ปิดบัญชีตายตัวทีเดียว เรียกว่าเปิดแยม ๆ เอาไว้ ถ้าเปิดมาก ๆ นี้เขาไม่ให้แล้วขายหน้า เข้าใจไหม เราจึงต้องเปิดแยม ๆ เอาไว้ ค่อยไหลซึมเข้ามา ทางนี้ก็ซึมเข้าเรื่อย ๆ เอาแบบนั้นละ คราวนี้เป็นทองคำ น้ำไหลซึม เมื่อถึงกาลอันควรแล้วจะประกาศเอง เวลานี้ยังประกาศว่าพอไม่ได้ เพราะยังบกพร่องอยู่มาก

ขนาดที่เราได้นี้ก็ไม่คาดไม่ฝันมันก็ได้มา มันของเล่นเมื่อไรทองคำ ๑๑ ตัน ไปหาที่ไหนลองดูซินะ ดอลลาร์ ๑๐ ล้านกว่า ก็พี่น้องชาวไทยเรานั้นแหละช่วยกันหาจนได้ เห็นไหมละ ความสามารถอยู่กับพี่น้องชาวไทยเรา จะให้เราได้สะดวกสบายนี้ พุดตามความจริงไม่สะดวกสบายนะ จะหมุ่นกันกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายตลอดไป ช่วยแ่งนั้นแล้วช่วยแ่งนี้ แ่งนั้นแ่งนี้ ไม่เพียงแต่ด้านวัตถุที่เราช่วยอย่างนี้ เรื่องราวต่าง ๆ มันรวมมาเผาอยู่ในวงชาติวงศาสนา ซึ่งเราก็มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในหัวใจกลางนั้นด้วย เราจะอยู่เฉย ๆ ได้ยังไง

การบ้านการเมือง เรื่องของเราที่เกี่ยวข้องอยู่ในนั้นอีก การศาสนาก็ยังเราเป็นพระอีกด้วย ก็เกี่ยวพันกันร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ที่นี้เรื่องเหล่านี้มันยุ่งไปหมด มันก็ต้องเข้ามาที่แหละ เพราะงานของเรากับสิ่งเหล่านั้นมันเกี่ยวโยงกันอยู่ ธรรมดาแล้วเราไม่ยุ่ง เรื่องการบ้านการเมืองเราไม่ยุ่ง ศาสนาเราปฏิบัติต่อตัวของเราโดยเฉพาะ ๆ หรือในวัดของเรา รับผิดชอบในวัดของเราพอแล้ว ก็ไม่เคยมีเรื่องมีราวอะไร มีแต่ความสงบเย็น นี่ละปฏิบัติ

โดยความมีศีลมีธรรม พระณเรก็สะดวกสบาย ตั้งแต่หัวหน้าลงมาหาผู้น้อยก็สะดวกเย็นสบายไปตาม ๆ กัน เพราะหลักธรรมหลักวินัยครอบไว้หมด เรียกว่าหลักแห่งความร่วมมือ

เวลานี้เกิดความยุ่งเหยิงวุ่นวาย เห็นไหมอยู่หน้าศาลานั้น พระหัวโล้น ๆ ไปดูซิ หัวโล้นหรือหัวอะไรนั่น ผ้าเหลือง ๆ โอ้ย สีเจ้าชู้สีขุนนาง สีโอ้อ่าฟูฟ่า สีนักเลงโต สีอันธพาลในเพศของพระ ไปดูเอาหน้าวัดนั่น ออกมาทำท่าทำทางเป็นนักเลงโตมาขู่เชิญ คารามพวกที่ทำดีทั้งหลายทั่วประเทศ พระทำดีทั่วประเทศ พวกนี้พวกอันธพาลมหาโจรจะปล้นชาติปล้นศาสนา ออกฤทธิ์ออกเดช ไปดูเอาถ้าเราหาเรื่อง ไปดูเอาซินะ เป็นยังไงเลวไหมพระทุกวันนี่ เลวหรือไม่เลวไปดูเอา ตามีทุกคน เลวนี้ไม่ใช่ธรรมวินัยพาให้เลว ผู้เหยียบย่ำธรรมวินัย ผู้เหยียบย่ำหัวพระพุทธรูปนั่นเองมาเหยียบย่ำพี่น้องชาวไทย ทั้งชาติและศาสนาจะจมไปด้วยกัน ก็เพราะพวกประเภทหัวโล้นไม่มียางอายุเป็นนักเลงโต

ก็ยั้งดินะยังไม่ได้ยั้งเขามาจับมันมัดใส่คุกใส่เรือนจำใส่ตารางไป พวกนี้มันเลยเขตของพระไปแล้วนี่ มาอาละวาดแบบนี้ไม่มีในพุทธศาสนา หลักธรรมวินัยไม่รับรอง ถ้างงเป็นขนาดนี้แล้วตามหลักธรรมวินัยปิดออกแล้ว มอบให้กฎหมายบ้านเมืองไปแล้ว นี่ตามหลักธรรมวินัยมี บอกไว้แล้ว เราพูดตามหลักธรรมวินัย เช่นพระองค์หนึ่งไปฆ่าเขาเท่านั้น เรื่องของพระนี่ขาดทันที บ้านเมืองเข้ามาจับไปทันทีเลย อันนี้ก็แบบเดียวกัน เป็นความเลวทรามที่สุด ตั้งเป็นข้าศึกศัตรูทำลายคนทำดีทั้งหลาย ผู้ที่ทานดีก็เห็นอยู่ด้วยกันไม่ใช่เหรอพระท่านผู้รักษามีอยู่ แล้วผู้ทำลายก็มาประกาศอย่างหน้าด่านให้เห็นอยู่นั้นเป็นยังไง ไปดูเอาซิพี่น้องทั้งหลาย

คนประเภทนี้หรือ พระประเภทนี้หรือ ที่จะทำความสงบร่มเย็นให้แก่ชาติแก่ศาสนาแก่พระมหากษัตริย์เรา คือประเภทนี้เหรอ หัวโล้น ๆ แบกไม้พลอง ดีที่ยังไม่เห็นปืนอยู่กับมือมัน แต่ลูกน้องมันฟังว่ามีปืน นั้นฟังซิ นี่ละนักเลงโต อันธพาล มหาภัยของชาติของศาสนาของเราเป็นอย่างนั้น หัวโล้น ๆ มันเป็นได้แบบนี้ ใจไม่มียางอายุเสียอย่างเดียว เป็นได้ทั้งนั้น เวลานี้กำลังร้อนเป็นฟืนเป็นไฟอยู่นี้ เราก็ออยู่ในจุดกลางนั้นด้วย ก็ต้องเกี่ยวข้องอยู่โดยดี ไม่เกี่ยวข้องก็ไม่ได้อีกแหละ เพราะฉะนั้นถึงว่าเราจะอยู่ด้วยความผาสุกเย็นใจไม่ได้นะ

สำหรับเราเองเราไม่มีอะไรกับโลกสงสาร เราพูดตรง ๆ เราหมดทุกอย่างแล้ว การปฏิบัติตัวเองตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ เราไม่ได้เคยต้องคิดว่าเราได้ข้ามเกินหลักธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าด้วยความหน้าด้านที่ตรงไหนไม่มี มีแต่ความมอportunีเรื่อยมา ขวนขวายหาแต่ความดีตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้จนถึงขั้นพอ เราพอทุกอย่าง

แล้วเรื่องอรรถเรื่องธรรม ตั้งแต่พื้น ๆ ภพชาติของสัตว์เดรัจฉานมา มาเป็นภพชาติมนุษย์ ถึงเทวดาอินทร์พรหม ผ่านไปหมดแล้วในหัวใจเรานี่ เราผ่านไปหมด เรียกว่าพอแล้ว จะว่า แดนแห่งนี้พวานก็พูดได้อย่างสะดวกสบายเต็มหัวใจ เพราะจิตดวงนี้เป็นผู้ชวนชวาย จิตดวงนี้เป็นผู้ได้รับผลจากการชวนชวายของตนมาน้อย พอก็บอกว่าพอ

สำหรับเราพอแล้วทุกอย่าง ที่ยุ่งอยู่เดี๋ยวนี้ก็เพราะเกี่ยวกับโลกกับสงสารนั่นเอง ถึงได้ตัดได้ตื่น อยู่ไหนไม่มีความสะดวกสบายนะ ลำพังเราเองเราพูดตรง ๆ พูดตามอรรถตามธรรมผิดไปที่ตรงไหน เขาหาเงินได้ห้าบาท เขาบอกได้ห้าบาท สิบบาทเขาบอกว่าได้สิบบาท ผิดไปไหน เราหาศีลหาธรรมได้เต็มตามกำลังความสามารถ และเต็มกำลังความสามารถ เราเป็นคนหาเองได้มาเองรู้เอง ๆ พูดออกผิดไปที่ตรงไหน ผิดเรื่องความดีงามผิดตรงไหน มีแต่ความดีงามเรื่อย ๆ

ไอ้ของสกปรกโสมนั้นของไม่ดี มันออกมาประกาศทั่วโลกดินแดนทุกวันนี้ ไม่เห็นใครตำหนิมันบ้าง พูดอรรถพูดธรรมออกมาเพื่อความเป็นสิริมงคล เป็นคติเครื่องเตือนใจ แก่พี่น้องชาวพุทธเราอย่างนี้พูดไม่ได้มีหรือ ถ้าพูดไม่ได้แล้วโลกมนุษย์เราที่ว่าลูกชาวพุทธก็เป็นลูกผีไปหมดละซิ ไม่ยอมรับธรรมของพระพุทธเจ้า นี่เราพูดจริง ๆ สำหรับเรา เราพอทุกอย่างแล้ว ไม่มีการสะทกสะท้าน ไม่มีคำว่าได้ว่าเสีย ไม่มีคำว่าแพ้วชนะ ไม่มีคำว่าได้เปรียบเสียเปรียบ ฝ่ายโน้นฝ่ายนี้เราไม่มี ธรรมเหนือหมด ใครผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก อย่างพูดตะกึ้นนี้ผิดบอกว่าผิด ในวงศาสนาไม่มี ในหลักธรรมวินัยไม่มี พระหัวโล้น ๆ บวชมาเป็นลูกศิษย์ตถาคต มาแสดงตัวเป็นอันธพาล เป็นมหาโจรต่อชาติต่อศาสนาของตน อย่างนี้เราไม่เคยเห็น เห็นก็บอกว่าเห็นจะให้ว่าไง ควรตำหนิก็ต้องตำหนิอย่างนี้ นี่ภาษาธรรม ผู้ดีเราไม่ตำหนิ ผู้ที่ควรตำหนิจะไปชมไม่ได้นะ ผู้ที่ดีแล้วจะไปตำหนิท่านหาอะไร

นี่เราพูดถึงเรื่องความยุ่งเหยิงวุ่นวายเรา จนกระทั่งลมหายใจขาดถึงจะได้หยุดนะ ไม่มีเวลาว่างละ ช่วยนั่นช่วยนี่ตลอด ทั้ง ๆ ที่เจ้าของไม่เห็นมีอะไร อะไรก็พอทุกอย่างแล้ว บิณฑบาตจะกินให้ตายก็ตาย ดูซิเป็นยังงัยอาหารตอนเช้าหลังไหลเข้ามา กินให้ตายตายได้มากหรือไม่มาก พอหรือไม่พอนานนั้นแล้ว หรือจะกินยังงัยอีก ก็เรียกว่าพอ การอยู่การกินการใช้สอย ที่อยู่ที่พัก นี่เขาก็สร้างให้ทั้งนั้น อยู่สะดวกสบายทุกอย่าง การประพฤติปฏิบัติศีลธรรมก็หาที่ตำหนิตนเองไม่ได้แล้ว เราจึงได้พูดด้วยความภาคภูมิใจของความเพียรเรา ที่ได้อุตสาหะตะเกียกตะกายมาได้ผลเป็นที่พอใจ แล้วจึงนำเอาไปเป็นคติเครื่องเตือนใจ

ตั้งพระพุทธเจ้าท่านสอนโลก ท่านบำเพ็ญเป็นยังไง พระพุทธเจ้าสลบถึง ๓ หนหนักหรือไม่หนัก ทุกข์หรือไม่ทุกข์ เลยสลบก็ตาย นั้นละก่อนจะได้มาเป็นศาสดา จึงสอนถึงเรื่องความอดสำหรับพยายาม ความอดความทน ในการฝึกฝนอบรมตนเอง ทุกข์ยากลำบากเพื่อเป็นความสุขไม่เป็นไร ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์อย่าพากันไปทำ ทำความชั่วทำมากเท่าไรยิ่งทุกข์มาก นี่เราทำความดี ทุกข์มากเพื่อความสุขไม่เป็นไร ก็เป็นคติมาสอนพวกเราเรื่อย ๆ นี่ก็เป็นคติสอนพี่น้องทั้งหลาย

เราไม่เคยคิดถึงเรื่องว่าอยากไอ้อยากอวด อยากไปหาอะไร ถ้ายังมีหิวอยู่จะว่าพอได้ยังไง นี่มันไม่หิวก็บอกว่าพอ พูดให้เป็นคติเครื่องเตือนใจแก่ผู้กำลังก้าวเดินต่อไป ให้เป็นคนดี หน้าที่การงานดี การอยู่การกินให้มีความประหยัดมัธยัสถ์ อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ลืมเนื้อลืมหิว เสีย เสียชาติของเรานั้นแหละ คนในชาติเป็นผู้รักษาชาติ ผู้สังหารชาติก็คือพวกเราที่ไม่รู้จักประมาณ ลืมเนื้อลืมหิว นั้นแหละสังหารชาติตนเอง ดังที่เราได้เห็นแล้วสี่ห้าปีที่ผ่านมา เมืองไทยจะจมกันทั้งประเทศเห็นไหม เพราะความลืมหิวของชาติไทยเราเอง สมบัติเงินทองข้าวของมีเท่าไรเอาไปถลุง ๆ แล้วเมืองไทยจะจม

เราจึงได้ประกาศ แล้วพากันตีตื้นกลับเนื้อกลับตัว จนกระทั่งเวลานี้ก็ค่อยสมบูรณ์ พูนผลขึ้นมา พูดจาอำปากได้แล้วเวลานี้ ก็เพราะความรู้ตัว ความลืมหิวทำให้บ้านเมืองจะจม อันนี้ให้ปฏิบัติ การสอนเหล่านี้เพื่อเป็นคติทั้งนั้น ให้พากันไปประพฤติปฏิบัติ เมืองไทยเราเป็นสมบัติของเรา ให้ต่างคนต่างระมัดระวังรักษา พูดเท่านั้นละวันนี้ ต่อไปนี้จะให้พร

เมื่อวานนี้ก็ไปภูหลวงเอาของไปภูหลวงเมื่อวานนี้ ภูหลวง ภูเรืออยู่ที่อตัดตัดขัดสน เราเลยส่งเป็นประจํานะ ภูหลวงภูเรือลำบากมาก เมื่อวานนี้ก็เอาไปให้ภูหลวง เรากำหนดไว้ ๆ ไปโรงพยาบาลไหนวันเดือนใดเราจดเอาไว้ พอรอบเดือนแล้วเราก็ไปส่ง ๆ ทั่วไปหมด

นี่ก็วันที่ ๒๕ ใช้ไหม ๒๖-๒๗ เหลืออีกสองวัน วันที่ ๒๘ ก็เผาท่านปัญญา ๆ เป็นพระที่ดี เรารู้ว่าค่อนข้างดีมากก็ไม่น่าจะมีผิด เป็นพระที่ละเอียดสุขุมมาก วิชาทางโลกทางธรรมพร้อมหมด การประพฤติตัวเหมือนกันพร้อมหมดเลย เมรุที่แรกว่าจะทำไว้เผาหลวงตาบัว หลวงตาบัวยังไม่ตายท่านปัญญาตายก่อน เลยเผาท่านปัญญาก่อน หลวงตาบัวเลยไม่แน่นอนไม่ทราบว่าจะลงที่จุดไหน ถ้าหากว่ามีแต่หลวงตาบัวล้วน ๆ ก็แน่นอน ตายที่ไหนได้หมดไม่มีปัญหาเลย ตายร่วมไม้ขายป่าที่ไหนได้ทั้งนั้น ๆ

ทีนี้ก็มาเกี่ยวกับชาติบ้านเมืองเข้าไป ผู้ใหญ่ท่านตั้งให้เป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ ทีนี้เมรุที่เรากำหนดไว้จะเผาเราก็เลยไม่ค่อยแน่ เตียวตั้งเข้าไปเผาที่ไหนก็ได้ นี่เราก็พูดตามความ

จริง ตั้งที่ไรข้ามชั้น ๆ ชั้นธรรมดาไม่เอาชั้นชั้นราช ชั้นราชแล้วเทพไม่เอาชั้นชั้นธรรม พอถึงชั้นธรรมแล้วเอาละคราวนี้ เอากับผู้ใหญ่ในสำนักพระราชวังเลยแหละ จากนั้นต่อไปอย่ามาตั้งอีกนะ เอาเลยนะ นี้อยู่พอแล้ว เราบอกตรง ๆ เลย แต่ว่าจะอยู่หรือไม่อยู่มันก็ไม่แน่ซิ ผู้ห้ามเป็นเรา ผู้ทำเป็นท่านเหล่านั้นใช้ไหมล่ะจึงไม่แน่นะ เดี่ยวจะยกไปเผาที่ไหนก็ได้

แต่ที่เหนืออยู่ตลอดก็คือว่าพินัยกรรมเราคือเวลาเราตายนี้ สมบัติเงินทองอะไรที่ประชาชนเขามาถวายในงานศพเราเนี่ย เราตั้งกรรมการไว้เก็บรักษาทั้งหมด เงินนะ แล้วนำเงินจำนวนนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเป็นวาระสุดท้าย อันนี้ใหญ่ตลอด ถึงจะไปเผาไหน อันนี้ใหญ่ตลอด ต้องเป็นอย่างนี้พินัยกรรมเขียนไว้เรียบร้อยแล้ว ส่วนสถานที่ยังไม่แน่หนัก เราก็ไม่เป็นกังวล เพราะเราก็ไม่ห่วงอยู่แล้ว ก็พูดตามเรื่องมันเฉย ๆ ว่าเมรุนี้ทำไว้เพื่อเผาเรา เรายังไม่ตายท่านตายก่อนก็เอา ท่านปัญญาตายก่อนก็เอาเผาท่านปัญญาไปก่อน เราเผาเมื่อไรก็ได้ว่างั้นแหละ

เรื่องปัจจุบันก็ได้สั่งเสียพระเรียบร้อยแล้ว คือเราไม่สามารถที่จะสั่งเสียชอกแซก ชิกแซก เราได้สั่งเสียแต่ส่วนใหญ่ ๆ เอาไว้ เช่น ปัจจุบันที่เขามาถวายในงานศพท่าน ปัญญาเนี่ย พระที่มาจากวัดไหน ๆ เฉลี่ยเผื่อแม่แจกท่านให้ทั่วถึงหมด นี้อันหนึ่ง อันหนึ่ง ปัจจุบันตั้งแต่วันเริ่มท่านปัญญามรณภาพ จตุปัจจุบันเขามาถวายคึดออก ๆ เอาไว้สำหรับงานศพ ขาดเหลือเท่าไรเราจะดูตามหลัง ไม่พอเราจะพิจารณาเอง ถ้าพอก็เป็นอันว่าพอ แต่ส่วนเงินที่เขามาบริจาคทานเพื่อเผาศพท่านปัญญานี้ ให้คึดไว้หมดสำหรับศพโดยเฉพาะ นี้เราสั่งไว้แล้วนะ ไม่ให้เอาไปไหน ให้เอารวมในงานศพ จะขาดจะเหลืออะไรให้อยู่ในนี้ หากว่าไม่พออะไรเราพิจารณาเองไม่ยาก เราก็บอกอย่างนั้น ก็สั่งอย่างนี้ละ ให้ท่านจัดเอง เราสั่งชอกแซกไม่ได้

ที่นี้ปัจจุบันก็ดูเหมือนได้เป็นล้านแล้วนะ ดูว่าเป็นล้านแล้ว เป็นไหนก็เป็นเถิดนะ ถ้าลงอีตาบัวได้เก็บรักษาแล้ว ฟังกี่แล้วกันอีตาบัวเข้าใจไหม ถ้าลงอีตาบัวเก็บรักษาแล้วไม่ต้องสงสัย ไหลลงหมดเลยไม่มีเหลือ นี่ก็ดูเหมือนได้ล้านกว่าแล้ว นี่ก็สั่งไว้แล้ววันในงานศพให้กรรมการเก็บรักษาให้หมดเลย ให้รวม ที่นี้ท่านจะแยกแจกวัดไหน ๆ ทำบุญด้วยวิธีการใดจากปัจจัยเหล่านี้ ได้สั่งไว้แล้วนะ ให้พระท่านประชุมกันเองในวัดนี้ แล้วท่านจะแยกแยะยังไงให้ท่านแยกแยะ เราไม่เข้าไปยุ่งนะ เราสั่งเป็นกองไว้เท่านั้นละ เอาเงินกองนี้จะแยกไปทางไหนเอาแยกนะ การกุศลเผาศพท่านปัญญา ก็เท่านั้น แล้วไทยทานที่ได้มามากน้อย เอา ๆ แยกวัดไหนมาทางไหน ๆ เอาแยกให้หมดเหมือนกันหมด เราสั่งทั้งนั้น เอาละไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz